

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010211
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010211.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného A. L. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. novembra 2018, o odvolaní obžalovaného A. L., proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 17.04.2018 sp.zn. 4T/91/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. L. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 17.04.2018 sp.zn. 4T/91/2017 bol okrem iných uznaný za vinného obžalovaný A. L. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že spolu v tomto čase už s právoplatne odsúdeným M. R. dňa 16.01.2016 v čase o 00.26 hod. v meste Q., okres Q. na ul. J. D., na chodníku pred panelovým domom č. XX po predchádzajúcej vzájomnej dohode napadli G. T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že potom, ako A. L. pod zámienukou vylákania donáškovkej služby na uvedené miesto dňa 15.01.2016 v čase o 23.32 hod. prostredníctvom elektronického formulára „Bistro.sk“ zaslal na adresu pizzeria Corino, Môťovská 1, Zvolen, objednávku na donášku 6 ks pizze s dodaním na adresu ul. J. D. č. XX, Q. tak, po príchode G. T., ktorý vykonával donášku pizze na uvedenú adresu, A. L. spoločne s M. R. k nemu pristúpil zozadu, kde následne jeden z nich chytil G. T. za ľavú ruku, v ktorej držal krabice s pizzou, na ktorých mal položenú peňaženku, ktorú mu vzal a utiekol z miesta, zatiaľ čo druhý chytil G. T. zozadu pod krk a ťahal ho dozadu, na čo spolu spadli na zem, kde chvíľu zápasili a následne aj tento z miesta činu ušiel, čím spôsobili G. T. - CORINO, ul. J. Kráľa 1562/13, Zvolen, IČO: 406 758 91, odcudzením vecí, a to peňaženky v hodnote 30,- Eur, finančnej hotovosti a gastrolístkov škodu v celkovej výške 300,- Eur a škodu znehodnotením 6 ks pizz vo výške 25,88 Eur, t.j. spolu vo výške 355,88 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere dva roky. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanému uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť spoločne a nerozdielne s v tomto čase už právoplatne odsúdeným M. R. spôsobenú škodu, a to spoločne a nerozdielne. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní 1/ a 2/ zaviazaní nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému G. T. - CORINO, s miestom podnikania 960 01 Zvolen, J. Kráľa 1562/13, IČO: 40 675 891 škodu vo výške 355,88 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. L.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, pretože on sa žiadneho skutku nedopustil. Zdôraznil, že od samého začiatku trestného stíhania popieral akúkoľvek účasť na lúpežnom prepadnutí poškodeného G. T. a rozhodne nebol osobou, ktorá mu mala násilím

odcudzil peňaženku. Jeho obhajobu jednoznačne potvrdil nielen spoluobžalovaný M. R., ale tiež svedok K. T.. Poznamenal, že nepopieral to, že konal nezodpovedne a dokonca nezmyselne, pokiaľ prijal spoluúčasť spolu s obvineným M. R. a svedkom K. T. na vylákane poškodeného pod zámienkou donášky pizze na cudzie meno, ktoré zistili na zvonci bytovky, avšak jeho úmyslom nebolo vylákať poškodeného s cieľom ho prepadnúť a zmocniť sa jeho peňaženky, ale malo ísť len o zábavu na tom, ako sa bude objednávateľ pizze tváriť a ako bude reagovať na donášku pizze. Vôbec ho nenapadlo, že spoluobžalovaný M. R. sa po príchode poškodeného rozhodne konať nad rámec ich pôvodného dohovoru a odcudzí peňaženku, ktorú mal poškodený položenú na krabiciach s pizzou. Okrem toho sám obžalovaný M. R. potvrdil, že po slovách „spravím ešte väčšiu srandu“, začal konať sám mimo rámec ich pôvodného dohovoru a zmocnil sa bez spoluúčasti kohokoľvek iného peňaženky poškodeného, ktorú mal na krabici s pizzou. V tomto smere vypovedal aj svedok K. T.. Záverom dodal, že sám poškodený nedokázal presvedčivým spôsobom uviesť počet osôb, ktoré ho mali prepadnúť, keďže tieto sa údajne mali nachádzať za jeho chrbtom a v čase prepadnutia ich nevidel. Taktiež nevedel presvedčivým spôsobom vysvetliť ani to, ako sa mohli pri zápase s obžalovaným M. R. na zemi objaviť drobné mince, keď tvrdil, že osoba, ktorá od nich utekala preč, mala mať v ruke peňaženku. V tejto súvislosti zdôraznil, že pri výsluchu v prípravnom konaní poškodený tvrdil, že u utekajúceho peňaženku nevidel. Taktiež na mieste činu sa nezaistila žiadna stopa, ktorú by bolo možné stotožniť s jeho osobou. Keďže nie je zrejmé, ako mohli orgány činné v trestnom konaní a následne súd dospieť k záveru, že tou druhou osobou, ktorá sa mala podľa poškodeného podieľať spolu s obžalovaným M. R. na odcudzení peňaženky, bol práve on, keď na mieste, kde ku skutku malo dôjsť, boli tri osoby, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, pričom predniesol návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania.

Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, pretože tento písomne o takýto postup odvolací súd požiadal.

Krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného A. L., pretože rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou a nie je daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por.), a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po splnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a súd ich vyhodnotil jednotlivo a aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný A. L. dňa 16.01.2016 spolu v tomto čase už právoplatne odsúdeným M. R. po vzájomnej dohode napadli poškodeného G. T., ktorý vykonával donášku pizze na adresu Ul. J. D. č. XX, Q., pričom obaja k poškodenému pristúpili zozadu, kde následne jeden z nich chytil poškodeného G. T. za ľavú ruku, v ktorej držal krabice s pizzou, na ktorých mal položenú peňaženku, ktorú mu vzal a utiekol z miesta činu, zatiaľ čo druhý chytil G. T. zozadu pod krk a ťahal ho dozadu, na čo spolu spadli na zem, kde chvíľu spolu zápasili, pričom odcudzením vecí, a to peňaženky v hodnote 30,- Eur a finančnej hotovosti a gastrolístkov spôsobili poškodenému škodu v celkovej výške 300,- Eur a škodu znehodnotením 6 ks pizz vo výške 25,88 Eur. Teda spoločným konaním proti inému použili násilie v zmysle zmocniť sa cudzej veci, čím sa dopustili zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok uvedený v napadnutom rozhodnutí

sa stal spôsobom popísaným v rozsudku a že ho spáchali tak obžalovaný A. L., ako aj v tomto čase už právoplatne odsúdený M. R. a z ich konania tam nastal aj uvedený následok.

Odvolačný súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa totiž dostatočným spôsobom v odôvodnení rozhodnutia rozanalyzoval dôkaznú situáciu a predmetné rozhodnutie obsahuje aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné podrobne opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu.

Aj keď, ako je už vyššie uvedené, súd prvého stupňa podrobne a presvedčivo odôvodnil rozhodnutie, ktorým uznal obžalovaného A. L. za vinného z protiprávneho konania a predmetnému odôvodneniu nemožno nič podstatné vytknúť, na základe odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné: Obrana obžalovaného, ktorú predniesol v písomných dôvodoch odvolania, sa zhoduje s tou, ktorú uvádzal či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom súd prvého stupňa sa s ňou dostatočným spôsobom vysporiadal a vyvodil z nej aj právne závery, ktoré možno v plnej miere akceptovať. V rámci úvah o vine obžalovaného reagoval aj na jeho obranu týkajúcu sa jednak výpovede v tom čase už právoplatne odsúdeného M. R., ktorý celú vinu za protiprávne konanie vzal na seba, ale aj na výpoveď svedka K. T., ktorý hlavne v štádiu hlavného pojednávania obranu obžalovaného potvrdil. Ani odvolací súd však z tých istých dôvodov, aké uviedol súd prvého stupňa, ich tvrdeniam neuveril, pretože tieto považuje za tendenčné so snahou pomôcť obžalovanému A. L. sa vyviniť z konania, ktoré mu kládla obžaloba za vinu. Práve určitým spôsobom alibistická až nevieryhodná výpoveď svedka K. T. z prípravného konania a jeho prvotný výklad o jeho neprítomnosti na mieste činu, viedla aj odvolací súd k záveru, že ide o výpoveď osoby, ktorú je nutné považovať za osobu nevieryhodnú, resp. takú, ktorá vniesla pochybnosti o skutočnom priebehu skutkového deja. Oproti tomu výpoveď poškodeného G. T. tak z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania, najmä v tom smere, keď opisoval svoje prepadnutie dvomi osobami, sa javí byť presvedčivá a reálna. Pôvod rozsypaných mincí, nachádzajúcich sa na mieste činu, ako aj registrovanie osoby, ktorá mu mala v inkriminovanom čase odcudziť peňaženku, s ktorou sa dala na útek, na hlavnom pojednávaní poškodený vysvetlil a ani odvolací súd v jeho tvrdení zásadný rozdiel nevidel. Tieto skutočnosti totiž vinu obžalovaného L. nijakým spôsobom neoslabujú. Na uznaní viny obžalovaného nemá vplyv ani to, že na mieste činu sa nenašli stopy od obžalovaného L., pretože spôsob, akým malo dôjsť k prepadnutiu poškodeného, automaticky takéto stopy zanechať nemusel.

Na záver k vine obžalovaného odvolací súd poznamenáva, že ak by skutočne zo strany aktérov tohto zločinu išlo od počiatku len o akúsi „srandu“, ako to spočiatku prezentovali pred orgánmi činnými v trestnom konaní a aj súdu, nekonali by tak pod skrytou identitou, ani na cudziu adresu, kde donáška pizze mala byť zrealizovaná. V danom prípade išlo o konanie vopred premyslené s úmyslom sa zmocniť cudzej veci aj za pomoci násillia, čo následne bolo aj zrealizované.

Na základe úvah, ktoré skonštatoval súd prvého stupňa, ako aj vyššie uvedených, podľa názoru odvolacieho súdu, bez akýchkoľvek pochybností dôkazy usvedčili obžalovaného z protiprávneho konania. V súhrne možno teda skonštatovať, a to po vyhodnotení týchto dôkazov, ktoré boli produkované, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, že vina obžalovaného z protiprávneho konania bola bez akýchkoľvek pochybností dokázaná.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri ukladaní trestu, jeho druhu a výmery, keď obžalovanému A. L. uložil trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého mu podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe dva roky. Uvedený trest zodpovedá ust. § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák. a je potrebný na to, aby v budúcnosti sa obžalovaný vyvaroval protispoločenskej činnosti, pričom spíňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na tú skutočnosť, že obžalovaný doteraz súdom trestaný nebol a aj vážnejšie výhrady voči jemu správaniu zistené neboli.

Správny bol aj výrok súdu, ktorým uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a aj výrok súdu v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.